

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1707

Doknr.
391074

Dato
08-03-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 321 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 321:

I regeringens udspil "Børnene Først" fremgår det, at regeringen ønsker, at anbragte børn skal have ret til at afvise samvær med deres forældre og ret til at anmode om en permanent anbringelse. Vil ministeren redegøre for, om børnene også får ret til at anmode om hjemgivelse, samvær eller øget samvær, eller at der iværksættes andre foranstaltninger for barnet og familien, fx en familieanbringelse?

Svar:

Det fremgår af servicelovens § 46, at formålet med at yde støtte til børn og unge med særligt behov herfor, er at sikre, at disse børn og unge kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Støtten skal ydes med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste, og servicelovens § 46, stk. 3, tilsiger endvidere, at barnets eller den unges synspunkter skal inddrages. Gældende lovgivning har således til hensigt at barnet inddrages i egen sag.

Trods lovens gode intentioner er vi dog slet ikke lykkedes med at sikre tilstrækkelig børneinddragelse i dag. Derfor ønsker regeringen en ny Barnets Lov, der skal give børn nye og styrkede rettigheder.

Regeringen ønsker at barnets stemme skal være i fokus uanset hvilken foranstaltning, der er tale om. Af udspillet Børnene Først fremgår det: "Barnets rettigheder skal styrkes. Reglerne skal sikre, at barnets perspektiv altid er i fokus og er styrende både i udredning af barnets behov, indsatser og opfølgning på trivsel og udvikling. Uanset alder."

Vi mener i regeringen, at der er behov for at tydeliggøre, at barnets ret til at bede om hjælp også omfatter en ret for barnet til at bede om at bo et andet sted end hjemme og retten til at sige nej til samvær. Formålet er at tydeliggøre, at også barnet selv har en stemme ift. at kunne pege på, hvilke behov og løsninger barnet mener vil være bedst for dem. Det vil i alle tilfælde herefter være op til kommunen at vurdere, hvilken hjælp og støtte der er brug for, og herunder afgøre, om barnet skal anbringes.

I dag kan en ung, der er fyldt 15 år, bede om hjemgivelse. Det ændrer vi ikke på. Uanset barnets alder skal kommunen i alle tilfælde reagere og følge op på hvordan barnet trives i anbringelsen, og reagere hvis barnet fortæller, at barnet ikke har det godt der, hvor barnet bor.

. Men barnets ønsker og perspektiv skal altid stå centralt, lige meget om de indebærer mere eller mindre samvær med forældrene, ønske om anbringelse eller hjemgivelse.

Med venlig hilsen
Astrid Krag